

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **C. L.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení dlouhodobého pobytu podané dne 13.6.2011,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 13.6.2011 a vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-44631/DP-2011, a to do 40 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 25.10.2011 domáhala toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o její žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, resp. prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 13.6.2011, s tím, že ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené zákonem a ani poté co uplatnila opatření proti nečinnosti.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 5.12.2011 k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby, neboť po podání žádosti její podání potvrdil a provedl lustrace v evidenčních systémech a dne 2.9.2011 převzal doplňující doklady a ve věci nerozhodl

z kapacitních důvodů. O opatření proti nečinnosti bylo rozhodnuto 8.11.2011 a bylo mu přikázáno rozhodnout ve věci do 30 dnů. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Při ústním jednání konaném dne 5.4.2012 žalovaný předložil soudu výzvu ze dne 27.3.2012, kterou byla žalobkyně vyzvána k odstranění vad předmětné žádosti (a která byla právnímu zástupci žalobce doručena dne 2.4. 2012). Dále předložil usnesení o přerušení řízení rovněž ze dne 27.3.2012, taktéž doručené 2.4.2012 zástupci žalobkyně. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Zástupce žalobce mj. oponoval takovému postupu, jednak věcně ohledně nesprávnosti uvedené výzvy, jednak procesně s tím, že dle rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 8.11.2011 mělo být ve věci rozhodnuto do 30 dnů (tj. 22.12.2011), a uvedenou výzvu a přerušení řízení lze považovat tak za účelový postup, který nemůže mít vliv na důvodnost podané žaloby.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze /i/ vzhledem k poukazům žalovaného při jednáních v obdobných projednávaných věcech na nedostatky samotného podání, a k tomu vznesené oponentuře zástupce žalobkyně v úvodu jednání v dané věci/ se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba je věcně projednatelná, tj. zda je dostatečně určitá a obsahuje dostatečně konkrétní údaje.

Podle § 80 odst. 3 soudního řádu správního žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vyličení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Pokud jde o písm. a), považuje soud za dostačenou specifikaci, pokud žalobkyně v žalobě uvádí, že se jedná o řízení o žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 13.6.2011 u žalovaného. Ostatně ani žalovaný neměl žádné pochybnosti, které věci se žaloba týká, a tuto náležitost je tak třeba mít za splněnou.

Pokud jde o písm. c), žalobkyně se žádných důkazů nedovolávala, proto nelze o splnění nebo nesplnění této náležitosti vůbec hovořit (k žalobě byla doložena kopie žádosti z 13.6.2011 i návrhu na opatření porit nečinnosti).

Pokud jde o písm. d), má soud za to, že žalobkyně dostatečným způsobem návrh rozsudku uvedla (žalovaný ostatně ani opak v tomto směru netvrdil).

Spor může vystat ohledně náležitosti uvedené pod písm. b). I v případě této náležitosti má soud za to, že ji podaná žaloba splňuje. Žalobkyně totiž v žalobě uvádí, jakou žádost podala, kterému orgánu ji podala, kdy se tak stalo a že o ní dosud nebylo rozhodnuto, s tím, že dle jejího názoru mělo být o žádosti rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů. Uvádí i kdy uplatnila opatření proti nečinnosti, s tím, že na ně nebylo reagováno do podání žaloby. Takové vyličení považuje soud za dostatečné.

Nemůže být ovšem na druhé straně sporu o tom, že by bylo (v jiném než tomto konkrétním případě) vhodnější, kdyby byla žaloba formulována podrobněji, zejména pokud

nečinnost úřadu netrvá po celou dobu od podání žádosti, nicméně v daném případě do dne podání žaloby, kromě potvrzení o jejím přijetí (a doplnění podkladů k žádosti z iniciativy žalobkyně 2.9.2011) vůči žalobkyni nebyl žádný úkon žalovaného směřován. Jak se ukázalo až při ústním jednání před soudem, ve věci nebylo rozhodnuto ani po vydání rozhodnutí o opatření proti nečinnosti v něm stanovené lhůtě, a další úkon směřující vůči žalobkyni byl učiněn až 27.3.2012, doručen pak až 2.4.2012, tj. tři dny před jednáním soudu. Žaloba v dané věci proto nemohla konkretizovat žádné další pro posouzení důvodnosti žaloby rozhodné skutečnosti.

Je nutno konstatovat, že žaloba je projednatelná i v té podobě, jak byla podána. Je totiž třeba vzít do úvahy, že v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu správní soud sám zjišťuje skutkový stav a rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozsudku. Jedná se tedy ve své podstatě o řízení nalézací. Oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se tak jedná o významný rozdíl, neboť v tomto typu řízení soud (mimo jiné) „pouze“ přezkoumává, zda skutkový stav zjištěný správními orgány byl zjištěn způsobem odpovídajícím zákonu a poskytuje dodatečnou oporu pro rozhodnutí. Zjišťování skutkového stavu soudem v tomto typu řízení je tak do značné míry omezeno (a to i zákonem). Tomuto rozdílu ostatně odpovídá i zákonná formulace náležitostí jednotlivých typů žalob. Zatímco žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postačuje, pokud žaloba obsahuje podle § 80 odst. 3 písm. b) s. ř. s. vylicení rozhodujících skutečností.

Soud proto přistoupil k meritornímu projednání žaloby a dospěl k následujícím závěrům:

Ze správního spisu v této věci vyplynulo, že dne 13.6.2011 byla žalovanému (tj. orgánu tehdy věcně a místně příslušnému) doručena žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny (doložená cestovními doklady žadatelky a jejího manžela, dokladem o zajištění ubytování, oddacím listem s překladem a čestným prohlášením o hmotném zabezpečení). Téhož dne bylo žalobkyni vydáno potvrzení o přijetí žádosti bez dalšího s odkazem na ust. § 47 odst. 1 a 2 a § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999Sb, o pobytu cizinců. Dne 2.9.2011 byl doložen mj. mzdový list manžela žalobkyně. Ve spise je dále stejnopis rozhodnutí o opatření proti nečinnosti z 8.11.2011, jímž bylo žalovanému přikázáno ve věci rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Soud se proto neztotožnil s obranou žalovaného, že nebyl ve věci nečinný, když od podání žádosti 13.6.2011 až do podání žaloby 25.10.2011 nebyl ze strany žalovaného učiněn žádný úkon ani nebyl jím zjištěn žádný důvod, který by bránil ve věci vydat rozhodnutí ve lhůtě zákonem stanovené, a to ani poté, kdy se žalobce ochrany proti nečinnosti dovolával podle § 80 správního řádu a uplynula lhůta předpokládaná k vydání takového opatření. Ze spisu nelze seznat, že by žalovaný po podání žádosti v přiměřené lhůtě požadoval její doplnění, či žádost považoval za nedostatečně doloženou a žalobkyni vyzval k odstranění vad podání; k doložení dalších podkladů dne 2.9.2011 došlo bez dalšího žalobkyní samou.

Lze sice pochopit obranu žalovaného odkazující na kapacitní možnosti projednávání podaných žádostí s ohledem na jejich množství, nicméně tato nemůže vést k závěru, že žaloba byla podána bezdůvodně a že správní orgán nebyl nečinný. Současně nelze přisvědčit v daném případě žalovanému i proto, že jeho nadřízeným orgánem v rozhodnutí ze dne

8.11.2011 byla nečinnost v jeho postupu shledána, jak z tohoto rozhodnutí jednoznačně vyplývá, a proto mu bylo uloženo ve věci do 30 dnů od doručení tohoto opatření rozhodnout. Lze proto z logiky věci dovodit, že v době vydání rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 8. 11.2011 ani nadřízený orgán neshledal důvody bránící vydání rozhodnutí ve věci a ve lhůtě, kterou sám stanovil. Ani v takto stanovené lhůtě však rozhodnuto nebylo.

S žalovaným lze jistě obecně souhlasit potud, že po dobu přerušení řízení není správní orgán nečinný, neboť lhůty pro rozhodnutí neběží. Rozhodnutí o přerušení řízení se však může s úspěchem odvolávat pouze tehdy, pokud důvody pro přerušení řízení při své činnosti seznal a rozhodnutí o přerušení řízení vydal a tímto možným procesním způsobem žadatele informoval o důvodech bránících vydání rozhodnutí ve věci. Správní orgán může informovat žadatele i jiným neformálním způsobem, např. výzvou k odstranění vad podání, shledá-li je. Z jeho postupu však musí být zjevná odpovídající aktivita /činnost/ v řízení a trvání důvodů bránících rozhodnutí ve věci. V projednávané věci ani po žádosti žalobkyně o opatření proti nečinnosti ze dne 20.9.2011 a ani na základě tohoto opatření z 8.11.2011 vůči žalobkyni žádný úkon ani v dodatečně stanovené době (do 22.12.2011) proveden nebyl. Až tři dny před nařízeným jednáním soudu byla zástupci žalobkyně doručena výzva k odstranění vad a usnesení o přerušení řízení ze dne 27.3.2012 a začal činit úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci.

Soudu nepřísluší v tomto okamžiku nijak hodnotit věcnou správnost výzvy žalovaného ze dne 27.3.2012 doručené žalobkyni dne 2.4. 2012, nicméně je nutno konstatovat minimálně to, že jsou vytýkány vady, k jejichž odstranění mohla být vyzvána, ne-li po podání žádosti v přiměřené lhůtě, pak přinejmenším po doplnění došlém 2.9. 2011. Žádný z důvodů, pro něž byla tato výzva vydána, totiž nepředstavuje nějakou nově najevo vyšlou skutečnost a byly zřejmé již ke dni podání žádosti, resp. ke dni 2.9.2011 (když nadto ohledně dokladů o příjmu žalovaný ve výzvě uvádí, že tyto jiné doklady o příjmu, při podání žádosti nemusely být doloženy). Nadto i z výzvy samé se podává, že některé z dokladů jsou vyžadovány znovu, protože v mezidobí po dobu od podání žádosti do vydání této výzvy vypršela či vyprší bezprostředně následně jejich platnost (např. zdravotní pojištění). Je nutno dodat, že jestliže sám žalovaný poukazuje v uvedené výzvě na to, že doklady k žádosti nesmí být starší než 180 dnů (s výjimkou cestovního dokladu), je zřejmé, že postup v řízení musí být zvolen takový, aby v důsledku průtahů v řízení nedošlo k propadnutí platnosti dokladů žalobcem k žádosti předložených a k datu podání aktuálních, zejména pak, nesou-li datum vystavení bezprostředně předcházející podání žádosti. Stěží lze rovněž vyvrátit argumentaci žalobce ohledně účelovosti vydání této výzvy z hlediska časového těsně předcházející jednání soudu za situace, kdy nadřízený orgán při přijetí opatření proti nečinnosti ani neseznal žádný důvod bránící vydání rozhodnutí a ležící na straně samotného žadatele (tzn. nutnost odstranění vad žádosti) a stanovil lhůtu k vydání již samotného rozhodnutí. Rovněž ani žalovaný ve vyjádření k žalobě z 5.12.2011 na žádné překážky bránící vydání rozhodnutí ve věci nepoukazoval.

Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný byl v řízení o žádosti žalobkyně od podání žádosti 13. 6. 2011 do 2.4. 2012, tj. po dobu více než 8 měsíců, zcela nečinný, neboť nečinil žádné úkony směřující k vydání meritorního rozhodnutí o žádosti. Skutečnost, že v době soudního jednání bylo řízení již tři dny přerušeno, nemůže předcházející nečinnost a důvodnost podané žaloby zvrátit. Opačný výklad by v takovém případě představoval návod k účelovému postupu správních úřadů a je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno ke dni rozhodnutí soudu o žalobě nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil lhůtu, jejíž délku stanovil tak, aby časový prostor stanovený výzvou ze dne

27.3.2012 (která běží 30 dnů od 2.4.2012) byl žalobci zachován a žalovaný mohl poté vyhodnotit podklady k žádosti a rozhodnutí vydat.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a ústní jednání před soudem), a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 7.200.- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, již je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.440 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.640 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu